

tilbagebetalt, fordi en begæret retshandling ikke foretages.

Til § 716

Bestemmelsen angiver en række sagsgrupper, der er fritaget for retsafgift i relation til 1. instans behandlingen. Begrundelsen for afgiftsfritagelsen er de pågældende sagstypers særlige karakter, herunder at sagerne i vidt omfang har betydelig interesse for det offentlige.

For de i bestemmelsens nr. 1-6 nævnte sager gælder afgiftsfritagelse også under en ankesags behandling, jf. § 730, stk. 1, og under en kæresags behandling, jf. § 732, nr. 1.

Til § 717

§ 717 opregner en række parter, hvis proceshandlinger er fritaget for retsafgift, mens sagerne som sådan ikke afgiftsfritages ved bestemmelsen.

Efter forslaget kan en bevilling om fri proces efter omstændighederne begrænses til fritagelse for retsafgift. Der henvises til betænkningens afsnit IX, kap. 5.

Om anke af disse sager henvises til § 730, stk. 2, og om kære til § 732, nr. 2.

Efter *stk. 2* skal en modpart, der pålægges at betale sagens omkostninger, i de i *stk. 1*, nr. 1, nævnte tilfælde tilpligtes at betale retsafgift efter de foranstående regler, medmindre særlige regler taler derimod. Såfremt en modpart, som ikke har fri proces, taber sagen, pålægges den pågældende normalt at udrede sagsomkostninger og i den forbindelse i almindelighed også at betale retsafgift, medmindre der forelægger særlige omstændigheder, der taler imod.

Bevisoptagelse mv.

Til §§ 718-719

Bestemmelserne vedrører bevisoptagelse, f.eks. syn og skøn, der ikke sker som led i eller til brug for en i Grønland anlagt retssag.

Isoleret bevisoptagelse i Danmark eller på Færøerne indebærer, at der indleveres anmodning herom ved retten dér, og at der herefter svares retsafgift efter de dér gældende regler.

Reglerne om syn og skøn er reguleret i §§ 164-173.

Kapitel 56

Afgifter for fogedforretninger og tvangssalg

Fogedforretninger

Til § 720

Bestemmelsen regulerer retsafgiften i fogedforretninger.

Udlæg kan kun foretages, hvis der er et særligt tvangsfulbyrdsesgrundlag, jf. navnlig § 598.

Retsafgiften svares for begæringen om udlægsforretning og ikke for selve foretagelsen af udlæg, jf. herved § 721 om afgiftspligtens indtræden.

Om civilretlig arrest for pengekrav henvises til §§ 678-688.

Foretages der arrest og udlæg for samme krav, skal der betales retsafgift for hver af forretningerne. Arrest begæres normalt med henblik på et senere udlæg. Der skal svares ny retsafgift af sådan efterfølgende udlægsbegæring, der følger efter en arrest.

Retsafgiften er en enhedsafgift ligesom retsafgiften i borgerlige domssager. Afgiften dækker i fogedsager alle fogedens foretagelser i første instans, herunder genoptagelse inden for 3-månedersfristen, jf. herved § 722.

Efter *stk. 2* svares én afgift, når en rekvirent begærer samtidigt udlæg på grundlag af en udpantningsret hos samme skyldner for flere krav.

Begæres udlæg eller arrest for samme krav hos flere skyldnere, bestemmes i *stk. 3*, at der svares afgift for hver skyldner. Det er her uden betydning, om fogedforretningerne foretages under ét eller ved flere adskilte fogedforretninger hos f.eks. forskellige fogeder.

I visse tilfælde, hvor der er flere skyldnere, svares dog kun én retsafgift. Det gælder efter bestemmelsen for det første, når skyldnerne er samlevende ægtefæller, og for det andet, når begæringen vedrører fast ejendom, som tilhører skyldnerne i forening.

Bestemmelsen i *stk. 4* er en følge af den såkaldte fredningsregel i § 603.

Til § 721

Med bestemmelsen er det fastsat, hvornår afgiftspligten indtræder for de i § 720 omhandlede fogedforretninger.

Den almindelige bestemmelse om afgiftspligtens indtræden fremgår af § 736.

Det er i almindelighed uden betydning for pligten til at svare retsafgift, at den begærede retshandling ikke bliver foretaget, f.eks. i tilfælde hvor en sag hæ-